

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII.

№ 45 (745).

П'ЯТНИЦЯ, 14 КВІТНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

На ньому йшлося про славу добру піонерську, про діла червоногалстукового племені, його крок і його порив, і тому природне було в тому, що пленум обкому комсомолу, який відбувся вчора в залі Палацу культури імені Жовтня, розпочав... Аркадій Гайдар — найперший піонерський сурмач. Так, Аркадій Гайдар. Він зійшов з пісні, яку з піднесенням, усвідомлюючи всю відповідальність в таку урочисту хвилину, проспівали зі сцени Сашко Сотников та Сашко Матазов, Женя Мартхуда та їх друзі з 34-ї кіровоградської школи.

Він зійшов з пісні і настроїв усіх на розмову відверту, як колір

СЬОГОДНІ— ПІОНЕР, ЗАВТРА— КОМСОМОЛЕЦЬ

піонерської краватки, на гарячу розмову — як палкі комсомольські серця.

Звітуючи про виконання постанови ЦК КПРС «Про підготовку до святкування 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції», рішень II Пленуму ЦК ВЛКСМ, комсомольські вожаки підкресливали необхідність дальшого поліпшення всієї виховної роботи серед дітей, добитися того, щоб кожна піонерська організація була справжнім горнилом, де починає гартуватися радянський характер. Про доручення піонера, про його ідейну переконаність, про виховання почуття традицією батьків — про все це йшлося під час обговорення доповіді «Про дальше поліпшення діяльності комітетів комсомолу по керівництву піонерськими організаціями області», з якою виступив на пленумі перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк.

На пленумі виступили перший секретар Добровеличківського РК ЛКСМУ М. Красківський, зав. шкільним відділом Знамянського МК ЛКСМУ С. Животова, вожатий-виробничник, робітник Олександрійського рудоремонтного заводу І. Муха, секретар комсомольської організації Першобічанської СШ О. Ракін, директор Сазонівської восьмирічної школи С. Г. Максютін, заступник зав. об'єднаною Л. А. Терлецький, секретар парткому педінституту С. Г. Мельничук, член бюро обкому КП України М. Т. Кондратенко та інші.

В обговореному питанні прийнято постанову.

БУДЬ ГРОМАДЯНИНОМ!

Ще два з лишком місяці минуло — і з-за шкільної партії у велике життя підуть 11 тисяч дівчат і юнаків нашої області, які сьогодні ще навчаються в десятках класів. Багато нині турбот у випускника: треба готуватися до екзаменів, ліквідувати прогалини в знаннях, щоб звіт перед Батьківщиною скласти якнайкраще. Та все більше на передній план приходить турбота — про майбутнє самостійне життя, про шлях, яким іти далі.

Ким бути? Це, зрозуміло, питання не одного дня, його не вирішиш і за місяць. Значна частина випускників уже обрала собі майбутню професію. Як свідчить недавно проведена редакцією «Молодого комунара» анкета, у виборі спеціальності учням допомогли і школа, і батьки, і старші друзі, і матеріали нашої преси. Показово, що підхід сьогоднішніх випускників до цієї проблеми в більшості випадків не поверховий, видно, що над нею задумувалися серйозно, зваживши всі «за» і «проти», взяли до уваги як необмежені можливості, надані ножию радянській людині, так і свої нахили та здібності. Абсолютна більшість тих, хто відповів на анкету, — учні й Помічянської, і Новоміргородської № 1, і Онуфріївської, і всіх інших середніх шкіл — саме в останньому бачить ключ до своїх майбутніх успіхів.

Редакція щиро дякує всім випускникам, які знайшли час відповісти на запитання нашої анкети. Бажаємо, юні друзі, щоб збулися ваші світлі надії!

Одні з вас хочуть стати лікарями, інші — вчителями, треті мріють про комсомольські будови в необжитих краях, а четверті — між іншим, їх більшість, якщо судити по відповідях на анкету, — хочуть залишитися в селах і містах, де живуть зараз, здобути професію тракториста, шффера, токаря, шахтаря. Для того, щоб ці мрії здійснились, є у нас найголовніше: Вітчизна по-материнському плекає своє пагіння. Великий Жовтень, 50-річний ювілей якого відзначаємо цього року, відкрив такі дороги перед людьми, про які годі й думати в капіталістичних країнах.

Отже, ти обрав собі професію. Перенесімося на кілька місяців уперед, коли вже в кишені атестат про середню освіту, а ти працюєш або вчишся там, де хотів. Що ж тепер головне, молода доярко, юний шахтарю, студенте, трактористе! Воно в тому, щоб ти відчував себе не просто робітником, колгоспником, студентом, а громадянином, щоб ти знав: від тебе залежить, чи багатітиме і міцнішатиме рідна країна, чи швидким кроком ітиме вона в комуністичний завітрашний день. До цієї високої посади треба готуватися нині, за партою, найбільше.

Будь громадянином, як були ним люди Великого Жовтня, трудівники Магнітки, бійці Вітчизняної війни.

Будь громадянином, як перший громадянин Радянської країни — Володимир Ілліч Ленін.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Як ми вже повідомляли, 11 квітня на першій сесії Верховної Ради Української РСР в другому питанні порядку денного — «Про роботу культурно-освітніх закладів республіки по підготовці до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції» — з доповіддю виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР депутат П. Т. Тронько.

В доповіді і виступах відзначалося, що здійснення культурної революції, перемога соціалізму в нашій країні відкрили перед усіма радянськими людьми широкий шлях до освіти і культури, піднесли і збагатили їх духовне життя.

Небаченого розквіту набула українська радянська культура. Якщо до Жовтневої революції 70 процентів населення було неписьменими, то тепер неписьменність повністю ліквідована. У республіці на кожних 100 працюючих 54 мають вищу або середню освіту, кожна третя людина вчиться. Близько 100 тисяч наукових працівників, у тому числі 2 тисячі докторів і 20 тисяч кандидатів наук, вносять значний вклад у розвиток вітчизняної і світової науки.

На другій сесії ВУЦВК'у, яка відбулася в 1927 році, зазначалося, що до Жовтневої революції на Україні практично не було клубів, бібліотек чи будь-яких інших культурно-освітніх закладів. На десятому році Радянської влади в республіці уже налічувалося 3500 сілбудів, 6500 хат-читалень. Сьогодні ми з гордістю можемо сказати, що тепер на Україні діє близько 26 тисяч клубів, будинків і палаців культури, понад 69 тисяч бібліотек з книжковим фондом 466 млн. примірників, 27 тисяч кіноустановок, 385 парків культури і відпочинку, 131 музей, 50 планетаріїв, які ведуть серед населення велику і різноманітну виховну роботу. Держава щороку виділяє великі кошти на утримання закладів культури. Тільки в цьому році на цю мету асигновано 115 млн. карбованців.

За роки Радянської влади на Україні видано 234 тисячі назв книг тиражем 3 мільярди 157 мільйонів примірників. Нині випускається 2685 газет і журналів, з них 2200 українською мовою, тоді як у 1913 році на Україні видавалось тільки 275 газет, з них лише одна українською мовою. У користуванні населення є понад вісім мільйонів радіоточок і більше десяти мільйонів радіоприймачів та телевізорів. Кращі твори українських письменників, композиторів, художників, численні вистави театрів, чудові виступи колективів художньої самодіяльності стали надбанням всієї багатонаціональної радянської культури, завоювали світову славу.

Рада Міністрів Української РСР, міністерства і відомства республіки, виконкоми місцевих Рад та колективи трудящих відповідно до постанов ЦК КПРС і січневого Пленуму ЦК КП України про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції поряд із заходами по дальшому розвитку промисловості, сільського господарства розробили і здійснюють заходи по поліпшенню культурно-побутового обслуговування населення, розвитку науки і освіти, піднесенню ідейно-художнього рівня роботи всіх закладів культури.

Успіхи Української Радянської Соціалістичної Республіки в економічному і культурному будівництві, підкреслювалось на сесії, є яскравим торжеством ленінської національної політики Комуністичної партії і Радянської держави.

Висловлюючи почуття і думи трудящих України, промовці щиро дякували партії і урядові за постійну турботу про зміцнення економічної і оборонної могутності соціалістичної Вітчизни, про всебічне задоволення матеріальних і духовних потреб народу. Депутати говорили про велике виробниче і політичне піднесення в містах і селах (Закінчення на 3-й стор.).

ЧИТАЙ НА ДРУГІЙ СТОР.

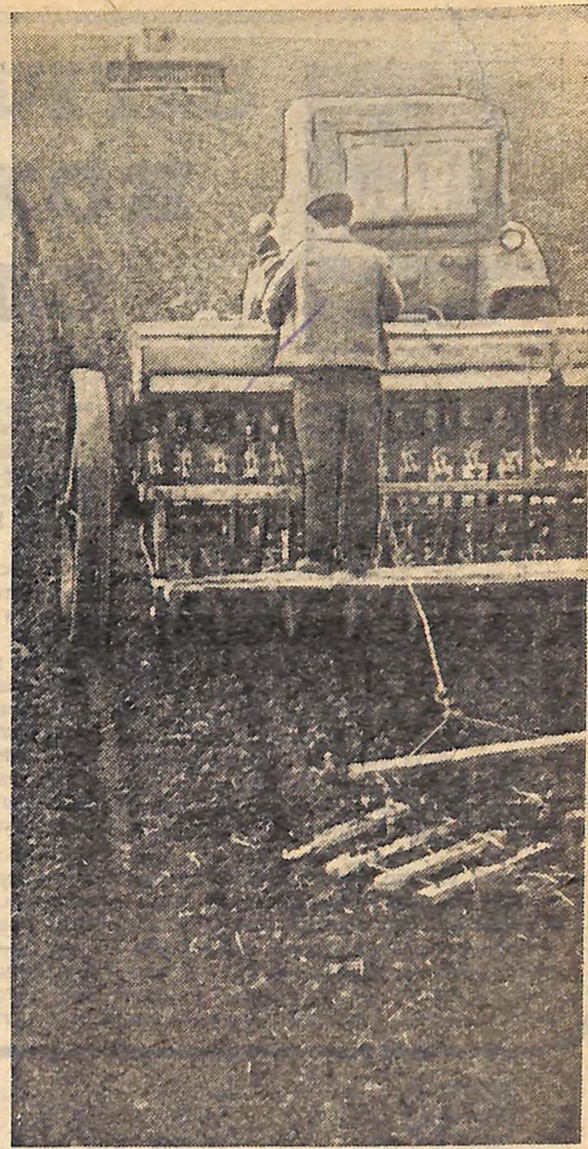
В клубах не тільки танцюють, співають, а й ведуть ділові розмови, знайомляться. Отож і нам хочеться, щоб секретарі райкомів комсомолу, первинних організацій, групкомсорги, комсомольські активісти області ближче познайомилися в «Клубі комсомольського активіста», який сьогодні відкривається на сторінках «Молодого комунара».

Золото добувається по крупинці. І ми хочемо, щоб наші читачі уважно і за-

цікавлено написали нам про досвід, який вже накопичено в комсомольських організаціях, про те, що повсякденно народжується в наших буднях. Хай наш клуб стане скарбницею досвіду, пошуків і знахідок, хорошої видумки й ініціативи.

Отже, будьмо знайомі!

Сьогодні — слово голові «Клубу комсомольського активіста», секретарю обкому комсомолу Миколі Гайдамаці.

Вирощення 200-пудового врожаю зернових — справа рум комсомольських. Так вирішили юнаки і дівчата колгоспу імені Колініна. В ці дні механізатори Микола Коваленко, Анатолій та Олександр Дуль щоземлі засівають ячменем по 60 гектарів землі.

Кіровоградський район.

Фото В. КОВПАКА.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР Про призначення Маршала Радянського Союзу Гречка А. А. міністром оборони СРСР

Президія Верховної Ради СРСР постановляє: призначити Маршала Радянського Союзу Гречка Андрія Антоновича міністром оборони СРСР.

Голова Президії Верховної Ради СРСР

М. ПІДГОРНИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР

М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль, 12 квітня 1967 р.

Шість років минуло з того дня, коли Батьківщина соціалізму вперше в світі послала свого «повпреда» у простори Всесвіту.

12 квітня в Кремльському Палаці з'їзду відбулись урочисті збо-

ПРИСВЯЧЕНО ДНЮ КОСМОНАВТИКИ

ри представників трудящих Москви і воїнів столичного гарнізону, присвячені Дню космонавтики.

У президії зборів були керівники партії і уряду, космонавти.

Перед присутніми виступили президент Академії наук СРСР М. В. Келдиш, сталевар заводу «Серп і молот» В. В. Ключев, льотчик-космонавт Ю. О. Гагарін.

(ТАРС).

ЗІГРІЙ КОЖНЕ СЛОВО

Якось я був на нараді в одному з районів. Секретар райкому комсомолу, закінчивши доповідь, стомлено зітхнув:

— Ось, бачите: активісти, а які циніци, циніци. Навіть доповіді не можуть вислухати, шумлять...

Я ще не встиг відповісти, як до трибуни вийшла секретар колгоспного комітету комсомолу, член бюро райкому. Почала виступ — і в залі всі затихли. Вона не вмiла говорити красиво, але говорила щиро, схвилювано, не обходячи найбільш важливих питань. Дівчина працювала трактористкою. Тут, як говорять, не сховаєшся від молоді в кабінеті, завжди на виду. Секретар була хорошим організатором, любила свою справу — і молоді йшла за нею. Подивився на секретаря райкому. Він зітхнув: «Чому ж мене не слухали?»

Чому? Просто людина вийшла на трибуну, не маючи своїх думок, не зігрівши кожне слово великим почуттям.

Починаючи нашу розмову в «Клубі комсомольського активіста», мені б хотілося зробити наголос на тому, що кожний комсомольський працівник, активіст по-

винен бути шукачем, дослідником, щоб кожна загальна справа стала чимось своїм, особистим. Мені пригадуються зустрічі з секретарем первинної комсомольської організації колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району Іваном Ішенком. Комсомольці артілі, групкомсорги несуть до нього не довідки, а думки про те, як краще провести збори, як залучити молоді до участі в гуртках художньої самодіяльності, як добитися, щоб усі юнаки і дівчата виконали взяті зобов'язання. Не ділять сфери роботи і в Олександрійському міській комсомолу. Сюди приходять активісти, щоб поділитися своїми радощами і горем, одержати від своїх обранців — комсомольських ватажків міста — безцінні дарунки душевності і відвертості.

Серед комсомольських керівників області зараз важко знайти пасивних виконавців, не здібних думати і шукати. Вони розуміють, що комсомольський активіст — це не просто людина на виборній посаді. Той, хто одержав право йти на чолі молоді, повинен багато знати і постійно вчитися. Для комсомоль-

ського вожака знати — це означає вміти перемогти демагога, переконати того, хто сумнівається, словом і особистим прикладом повести за собою людей. Саме такими зарекомендували себе секретар Новоукраїнського райкому комсомолу Юрій Целих, секретарі первинних організацій Наталка Зінченко, Станіслав Лисий, комсомольські активісти Георгій Ковальчук, Таїса Хомутенко, Юрій Попов.

Однак мені здається, що не вірно роблять там, де комсомольців завантажують багатьма дорученнями. Виходить, що такі активісти фактично зайняті тільки на пленумах і засіданнях. І людина, яка ще не встигла відчути смак до громадської роботи, займається всім, але нічим конкретно, серйозно. В деяких райкомах вважають, що секретарі повинні бути присутніми на всіх нарадах. А чому не члени бюро, інструктори, активісти? Якби ми їм побільше довіряли, залучали до роботи, то в значній мірі розвантажили б тих, хто має в цьому необхідність.

Хотілося б, щоб у нашому клубі секретарі райкомів розповіли, як вони працюють з інструкторами. Адже не секрет, що їх часто посилають у відрядження в колгоспи і радгоспи без серйозної підготовки, без чіткого завдання і плану роботи. Тому інструктор часом не знає, чим йому зайнятися. Від такого відрядження ніякої користі ні первинній організації, ні райкомові комсомолу, ні інструкторам. Але саме ж вони покликані організувати виконання рішень, контролювати роботу комсомольських організацій, надавати їм постійну практичну допомогу, вчити комсомольський актив. Досі значна частина часу штатних працівників витрачається на підготовку пи-

тань на бюро, пленуми, активи, на складання різних довідок, довгих, неконкретних резолюцій. Особливо тривожить становище, яке склалося в Долинському райкомі комсомолу, де секретарем Василь Бурлаченко. Дехто з працівників райкому перестав помічати живих людей з їх запитаними і мріями, вважає, що черговий захід проведено вдало, коли виявлено недоліки і дано поради. А про головне — чи змінилося щось після цього в первинних організаціях — забувають.

Юний друже, уважно придивись до життя своєї комсомольської організації, до тих, з ким труднишся поруч. Напиши нам про діла комсомольських груп, про виконання комсомольських доручень, про активістів, про хід соціалістичного змагання на честь 50-річчя Великого Жовтня, як готуються і проводяться комсомольські збори, як залучається до лав ВЛКСМ неспілкува молодь. Безумовно, багато нових тем ти підкажеш клубові сам. Ми чекаємо від тебе глибоких роздумів, постановки важливих питань, навколо яких варто посперечатися, щоб дійти спільної думки. Пиши відверто, чесно, умій постояти за свої переконання. Зігрій кожне слово почуттям.

Жвавий обмін думками на сторінках газети допоможе активізувати внутрішню спількову роботу комсомольських організацій, поліпшити організаційську і виховну діяльність серед молоді області в ювілейному році.

М. ГАЙДАМАКА,
секретар обкому комсомолу, голова «Клубу комсомольського активіста».

НОВИНИ НА ПРИЛАВКУ

Молода жінка з серцем закрила свою сумку.

— Гроші загубили? — спитали її.

— Та ні. Хотіла сметану купити, а пляшку вдома забула.

— Посуд тепер не потрібний...

...У продовольчій крамниці на прилавку в спеціальних целофанових мішечках — розфасована сметана. В кожному — по півкілограма. В такому ж «посуді» й сир.

— Наш завод сухого молока в такому вигляді доставляє продукти, — пояснює продавець.

Є і ще одна новинка на підприємстві. Недавно молодіжний колектив цеху ширвжитку, де майстром комсомолька Катерина Бойко, освоїв і почав виробляти солодкий молочний дієтичний напій. Він дуже смачний, а коштує всього 6 копійок півлітра. До вподоби, мабуть, будуть людям і десятипроцентні верхки, шоколадне та пряжене молоко. Вони також останнім часом стали з'являтися в магазинах Маловисківського та Новомиргородського районів.

Л. ОЛЕКСІЄНКО.

м. Мала Виска.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

№ 45 (745). 2 стор.

ЦЕРВОНЕ, мов розжарена монета, сонце доторкнулось поверхні моря. Золотими бризками потягнулись до неба густі промені. Наступає вечір. Тихо. Он лише за «Ракетою» піднімаються хвилі. Над катером з підводними крилами кружляє чайка. Вдалині видніє гребля гідроелектростанції...

Для того, щоб помилуватися таким пейзажем, скоро не доведеться обов'язково їхати в Кремгес. Варто буде придбати в магазині журнальний столик з інкрустацією, виробництво яких освоїв недавно колектив меблевої фабрики молодого міста, і море — у вашій кімнаті.

Цікава історія цієї новинки. Минулого літа технолог підприємства Є. П. Рубан побував на виставці меблів у Києві. Його зацікавили художні вироби. Тут і виникла ідея запровадити дещо у себе. Повернувшись, покликав у кабінет чотирьох випускників Івано-Франківського профтехучилища і виклав їм свої думки.

— Технологію інкрустації ми проходили, — відповіли їм.

— Так з чого ж почнемо? — З столиків...

Два дні комсомольці не появлялися в цеху. Ходили по місту, вибираючи най-

мальовничіші його куточки. А через тиждень завітали до технолога з ескізами. Борис Савченко намалював герб Кремгеса та малюнок до 50-річчя Великого Жовтня. Петро Стрельченко, Михайло Мамай і Петро Самойленко принесли ескізи, на яких яскраво відображено різні види українського народного мистецтва та епізоди з популярних дитячих

СУВЕНІР З КРЕМГЕСА

казок. Тут можна побачити танцюристів, гуцула із скрипкою на фоні Карпатських гір, веселих ведмедиків та багато іншого.

Виробам дано високу оцінку на виставках у Дніпропетровську та Кіровограді. Пройде небагато ча-

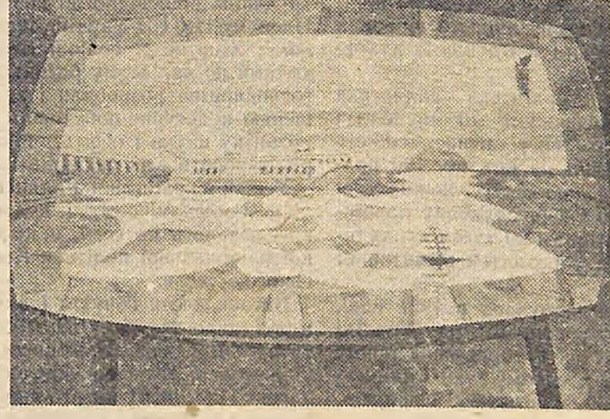
су — і кремгесівський сувенір з'явиться в магазинах.

О. ЛАДАН.

м. Кремгес.

На фото (зліва направо): Петро Стрельченко, Борис Савченко, Петро Самойленко, Михайло Мамай.

Фото Г. Чобітка.

ТРАДИЦІЇ І... ЛУБОЧНІ КОТИКИ

Поруч з професійними майстрами образотворчого мистецтва про свою роботу будуть звітувати на ювілейній фестивалній виставці і самодіяльні митці.

Значне місце серед експонатів займає вишивання. Для цього виду мистецтва характерним в нашій місцевості є поєднання кольорів: золотисте колосся, білосніжні будівлі, яскраво-жовті соняшники.

Окремі роботи, експоновані на виставках, привертають особливу увагу. Серед них вишивання В. Данільцевої та графічні роботи М. Жиделевої з Гайворона,

різьблення по дереву І. Гладіліна з Новоархангельського району. Цікаві роботи були також виставлені в Бобринці та Новоукраїнці.

Але часто можна зустріти і такі варіанти, коли умільці відходять від народних традицій, скочуючись до трафаретного копіювання картин, до ліплення лубочних котиків, ведмедів тощо. Такий «творчий метод» не принесе бажаних результатів.

Л. ХОДАК,
методист ОБНТ.

● **Патріоти Південного В'єтна** м у піддали сьогодні мінометному обстрілові американську військово-морську базу Чулай, розташовану за 350 миль на північний схід від Сайгона. За повідомленням кореспондента агентства ЮПІ, війська США зазнали втрат в живій силі і техніці.

● **Уряд США** звернувся до конгресу з проханням затвердити витрати в 596 мільйонів доларів на воєнну допомогу іноземним державам у новому фінансовому році.

● **Могутній страйк** протесту проти звільнень і локаутів, в якому брало участь понад 30 000 чоловік, було проведено у французькому місті Сен-Назер суднобудівниками і металістами. Солідарність з страйкарями виявило місцеве населення, у місті було закрито магазини та інші громадські місця.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

БЕЙРУТ з його репутацією «міста вільного підприємства» став привертати до себе увагу бездомних битників, які бродяжать по містах буржуазного світу. Із Парижа бредуть вони в Амстердам, із Стамбула в Бейрут. На фешенебельній вулиці Хамра, на Паризькому бульварі чи на площі Мучеників, що в центрі ліванської столиці, в останній час можна зустріти дивних молодих людей і дівниць, одягнених навмисне неохайно, нечесаних. У одного в руках гітара, в іншого — губна гармошка, третій малює на сухому асфальті кольоровою крейдою. Дівниця запитливо заглядає в обличчя перехожих і протягує шапку, в яку зрідка хто-небудь вкине дрібну монету.

Всі вони в Бейруті «проїздом». Ніхто не збирається улаштуватися тут надовго. Деякі з них так бродяжать роки з чотирнадцяти. Все їхнє життя складається з переїздів із одного міста в інше, з однієї країни в іншу. У них немає якоїсь визначеної мети. Вони нічого не хочуть, суспільство їх не цікавить, вони індивідуальні

ГЛУХА МОЛОДЬ

до його проблем. І в цьому вони єдині.

Так транжирять вони свою молодість і силу, глухі до всього, що відбувається в світі, стоять в стороні від тієї боротьби, яку веде прогресивна молодь на всіх континентах землі.

Але ось один з них встає.

— Ти йдеш?
— Так.
— Куди?
— В Сірію.
— Салют.

І, не відповівши, він йде.

Петро ЄГОРОВ,
кореспондент ТАРС.
Бейрут.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

республіки, наполегливу боротьбу трудящих за успішне перетворення в життя рішень XXIII з'їзду КПРС, широкий розмах соціалістичного змагання за гідну зустріч 50-річчя Великого Жовтня. Промовці зазначали, що на честь знаменної дати повсюдно на Україні розгорнулось будівництво нових палаців культури, клубів, бібліотек, шкіл, кінотеатрів тощо.

Вказувалося, що підготовка до славного ювілею супроводжується підвищенням рівня, поліпшенням змісту, пожевлінням роботи культурно-освітніх закладів. Велику увагу в своїй діяльності вони приділяють вихованню трудящих, особливо молоді, на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу, організації вечорів зустрічей з ветеранами революції, учасниками громадянської і Великої Вітчизняної воєн, передовиками виробництва.

Відзначаючи успіхи, депутати разом з тим вказували на наявні ще недоліки в роботі культурно-освітніх закладів, вносили конкретні пропозиції по поліпшенню їх діяльності.

В обговоренні доповіді взяло участь 16 депутатів. Сесія приймає рішення про припинення дебатов по другому питанню порядку денного.

Із заключним словом виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР депутат П. Т. Тронько.

Одностайно приймається Постанова «Про роботу культурно-освітніх закладів республіки по підготовці до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції».

Слово для доповіді про результати перевірки повноважень депутатів надається Голові Мандатної комісії депутатів І. І. Вівдиченку.

Сесія приймає постанову по доповіді Мандатної комісії, в якій визнає повноваження 649 депутатів, обраних по всіх виборчих округах.

Головуючий повідомляє, що на ім'я Голови Верховної Ради Української РСР надійшла заява від Голови Ради Міністрів УРСР депутата В. В. Щербицького про складення повноважень уряду перед Верховною Радою.

Верховна Рада постановила прийняти цю заяву, схвалити діяльність Ради Міністрів Української РСР і призначити В. В. Щербицького Головою Ради Міністрів УРСР і доручити йому подати Верховній Раді пропозиції про склад Уряду Української РСР.

Верховна Рада УРСР доручила Раді Міністрів УРСР продовжувати виконання своїх обов'язків до затвердження сесією Верховної Ради нового складу Уряду Української РСР.

На заключному засіданні сесії депутати утворили 16 постійних комісій Верховної Ради УРСР і обрали їх склад, затвердили укази Президії Верховної Ради УРСР, обрали Президію Верховної Ради Української РСР у складі Голови, першого заступника Голови, заступника Голови, Секретаря та 19 членів Президії.

Головою Президії Верховної Ради Української РСР обраний депутат Д. С. Коротченко.

Депутат В. В. Щербицький у відповідності з дорученням Верховної Ради УРСР вносить на затвердження Верховної Ради пропозиції про склад Уряду Української РСР, розглянуті партійною групою і Радою Старійшин Верховної Ради УРСР і схвалені Центральним Комітетом Комуністичної партії України. Верховна Рада одностайно затверджує склад Ради Міністрів Української РСР.

Порядок денний вичерпано. На цьому перша сесія Верховної Ради Української РСР сьомого скликання закінчила свою роботу.

(РАТАУ).

Я ЙШЛА з чомоданом в село, куди вела мене мрія, виплекана в світліх аудиторіях інституту. Хати, мов білобокі човни, в'язались до голубої хвилі Інгульця, а люди були добрі, привітні і заклопотані.

— Добрий день! — підняв руку тракторист. Я ще не передбачала, що потім зустрінуся з Петром Бочкою на заняттях комсомольського полігуртка, що матиму з ним не одну серйозну розмову.

— Здрастуйте! — сказала тендітна дівчина біля сільського клубу і подивилася пильно мені услід. Певно здогадалася,

вали приклади з художньої літератури.

Після подачі нової теми я зауважила, що на цьому розмова не закінчується, і запросила слухачів на вечір перших комсомольських пісень. Пройшов він цікаво. Було багато колгоспників старшого віку. Вони ніби зробили хвилюючу мандрівку в свою молодість, а комсомольці — подорож у ті незабутні буремні роки.

Проте незабаром довелося забути тривогу. Справа в тому, що окремі слухачі стали пропускати заняття. З поважних і без поважних на те при-

ОРБИТИ НАВКОЛО „ГЛОБУСА“

що я вчителька і вона, завідуюча, зраділа поповненню сім'ї сільської інтелігенції.

Незабаром секретар партійної організації Іван Ігоревич Сікірда доручив мені керувати молодіжним політичним клубом «Глобус».

— Ви історик, — сказав, — вам і карти в руки. Але врахуйте, що наші юнаки та дівчата добре начитані, допитливі. Тож подавайте матеріал глибокий, більше вимагайте.

Пригадується заняття на тему «Народження ВЛКСМ». З школи я принесла картину «Виступ В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ». Спочатку згадали про становище молоді в царській Росії. Колгоспник Володимир Кохановський і завідуюча бібліотекою Раїса Кисіль глибоко висвітлили питання, адже на попередньому занятті я демонструвала спеціальний діафільм, присвячений цій темі, тож перед слухачами ще були, мов живі, картини голоду і безробіття, страйки на фабриках і заводах, конспіративна робота революціонерів. Слухачі широко використуву-

чин. Зокрема дівчата-твориниці з віддалених бригад. Але це питання ми швидко розв'язали. За розпорядженням секретаря парторганізації за ними в день заняття відправляли автомашину.

Гірше було з трактористом Петром Бочкою. Він з'являвся від випадку до випадку. В селі мені сказали, що Петро колись був активним учасником художньої самодіяльності, та потім цей благодійний вогник погас. А тут якраз підготовка до фестивалю. Дозго я й секретар комсомольської організації Олександр Гречин розмовляти з ним, побували вдома. Потім Петро брав участь у фестивалі, а тепер — активний слухач.

...Вечоріє. Закінчується трудовий день. Я збираю конспекти, допоміжну літературу і йду в клуб, щоб вийти з молоддю ще на одну орбіту у своєму «Глобусі».

Ольга МОЦАР,
комсомольський пропагандист.

с. Чечелівка,
Петрівського району.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

ПРИТЧА ПРО ЦЕРШІСТЬ

Кукурікали півні, крилами лопотіли,
Сонце будили.
Сонце будили, а збудили пожарище,
Гривасте, розкошлане.
Налетіло воно хижим яструбом —
Випило в сизого голуба мрію,
У придорожньої травиці надію,
У гінкої тополі сік-кривавицю,
А в малого Івасика (такого собі
Котигорошка)

Втіху.
Сизий голуб літати розучився,
Придорожня травиця в безнадії зів'яла,
Висока тополя всохла,

зламалася.
А маленький Івасик — став великим Івасем.
Дужі плечі розправив, вороною бровою
небо захмарив:

А чи ваші душі так наполохані,
А чи ваші шаблони в боях притупилися,
А чи предків дебелих наука забулася?
Нумо, чесна громадо, майнем за лавою,
Ворога-ненажеру

зупинити спробуємо!

Гей як стала громада супроти,
Задвигтіла земля, зазуканила,
Гомінкою крицею ошкірилась,
Гай-гай воріженьки не витримали —
Брали ноги на плечі

Та ярами,
та балками,
та яругами

Чимдуж утікали.
А за ними, як бич —
Переможний клич:
«Самі затямте і онукам своїм закажіте!»
Шаленійте, музики,
Піддавайте очим жару,
Люди плачуть від радості,
обнімаються люди,

Перемогу святкуючи.
А один зупинився —
руку підніс:

Любі браття, згадаймо,
де ж той лицар,
Що на бій нас водив?

Отямилися люди:
А й справді, хто ж він,
А й справді, де ж він,
А й справді,

який же він з себе?
Як не згадували —
згадать не могли.

Отак-то.

Анатолій КИРИЧЕНКО.

СПОГАД

Крізь осінню вечірню сирість
Ти приходиш до мене ві сні
І приносиш незайману вірність.
Тут безсилі роки і розлуки,
Через відстань любов нас єдне.
Вдвох солдатські вивчаєм науки.
І шинеля на двох нам одна.
На світанку — підйом по тривозі,
І за мить я з тобою в строю.
Щоб не змерзла від лютих морозів,

Я шинелю тобі віддам.
Ми чекаєм команди «до бою»,
А тебе не помітить комбат —
Ти зі мною, ти завжди зі мною,
Як з багнетом завжди автомат.
Коли звихриться сталь серед бою,
Серед справжнього бою-борні,
Як комбата, закрию собою...
Ти приходиш до мене ві сні.

м. Кіровоград.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

№ 45 (745), 3 стор.

АЗБУКА ТВОРЧОСТІ

МІЗКУЄМО, ПАВЛЕ ІВАНОВИЧУ...

Над кресленнями схилились молоді інженери, комсомольці Ольга Джевага і Григорій Муха. Як дзюркотливі весняні струмочки відшукують собі дорогу до великої ріки, так і їх творча думка завжди в пошуку, прагне відкриття.

В світлій кімнаті абсолютна тиша. Інженер цеху Павло Ямпольський якусь мить мовчки спостерігає за рухом олівця Ольги, а потім:

— Все креслите, науковці. А висвітний агрегат валяється на підлозі.

Ольга зосереджено подивилася на Ямпольського:

— Мізкуємо, Павле Івановичу, як повністю механізувати транспортування... висвітного апарата... Щоб обійтись без підсобних робітників і візків.

— Щодо цього ми вже маємо думку, — загадково посміхнувся Ямпольський. — Ти тільки звернись до майстра Ботнера, до технолога Колодицького...

Інженери пішли за порадою до людей, в цехи...

— Ми вже давно пропонували змонтувати монорельс, — включились в розмову молоді робітники.

Пройшов деякий час — і три робітники цеху полегшено зітхнули. Вони вивільнилися від важкої і одноманітної праці по транспортуванню апаратів, перейшли на більш кваліфіковану роботу.

НОВІ ЗАПИСИ

На настільних календарях і в блокнотах комсомольців Григорія і Ольги

з'явилися стислі записи: «Встановити в цеху одношпиндельний верстат для протирання і стінд для прокручування... Ввести в дію вертикально-свердильний агрегат...»

Вирішувати ці проблеми нелегко. І людям, які працюють в бюро, потрібне уміння бачити, як буде працювати той чи інший агрегат після удосконалення, чи будуть економитись хвилини. Для цього доводиться багато працювати. Щоб поруч з записами про те, що треба зробити, щоденно з'являлись нові — що вже зроблено: «Придбано комплект зенкерів, свердел і тахометр... Вертикально-свердильний агрегат встановлено...»

— Буває так, — говорить начальник бюро Михайло Уваровський, — що в когось сплалхне якась думка. Але її треба доосмислити, вона вимагає колективної праці. Так було з виготовленням засувки. Хтось запропонував наблизити верстат, що їх виготовляють, до малярно-сушильного агрегату. Почали думати, як це зробити. І наслідком колективної творчої думки стало створення потоку в обробці деталей, поліпшення організації робочих місць слюсарів-складальників, економія часу.

ЛІК ХВИЛИНАМ

Члени заводського комітету комсомолу, раціоналізатори — часті гості в інженерів, які працюють у бюро організації праці і управління. Вони приходять сюди, щоб порадитися, щось прикинути. У відділі панує хороша ділова атмосфера.

Михайло Уваровський цього разу зу-

пинився біля столу Григорія Мухи, який мізкував над тим, як наблизити вертикально-свердильний до фрезерувально-го. Адже на основі хронометражних замірів для навантаження 102 валків свердлувальники витрачають 9 хвилини. Уваровський уважно подивився на розрахунки Григорія, мовив до хлопця:

— Треба порадитися з виробничниками...

Це означало, що колективові доведеться ще багато працювати над розрахунками, осмислити, виправляти заради отих дев'яти хвилин.

— Впровадження у виробництво планів НОП, — розповідає Григорій, — дає нашому заводу великий виграш. Тільки перший механоскладальний цех одержав економічний ефект в сумі 12555 карбованців.

Для молодих інженерів новоствореного бюро кожен день сповнений пошуками нового. Туковисіпна коробка багато років на заводі зварювалась. І ось литьвання:

— Чому б коробки не клепати на пресах?

Випробували, і всім стало дивно, як до цього не додумались раніше, чому стільки років працювали по-старому. Застосування пресів дало можливість вивільнити трьох зварювальників і одночасно підвищити продуктивність праці на 60 процентів.

***

Можливо, ці нотатки і не вразять уяву читача. Бо в буднях молодих інженерів не знайдеш якихось особливих подвигів. Але в щоденних турботах працівників бюро відчувається усвідомлення свого місця в загальному строю. І саме це зараз найнеобхідніше, найважливіше.

В. ПЕТРЕНКО,

спецкор «Молодого комунара».
Завод «Червона зірка».

Квітневі брости

Николай ГАЛИЧЕНКО.

ГОРЬКАЯ ПРАВДА

Пока выгружали свой груз «Либертосы», Визжали лебедки под тяжестью «юны», Гурьбой на корме собирались матросы И в курточках синих послушные юнги. Союзники наши, собою довольны, Давились гортанною речью английской. В них пеннелась пивом пиратская вольность, Пропахшая морем и крепким виски. Они улюлюкали, свист подымая, Швыряли консервы к смоленому пирсу. И плыли бананы к чернеющим сваям. Желтели галеты, подобны папирусу. А рядом, с причала, забыв все на свете, Как будто дельфины, что свисту подвластны, Бросались к приманке голодные дети, Волну разбивая ручонками-ластами. Праздные янки жевали мастику, Кривляя в ухмылке косявые скулы. И щелкали, щелкали в гоготе диком Затворы «кодаков», как зубы акулы. Что б где-то в газете сенсаций броской Чумазых детишек крикнуло фото... А сироты помощи ждали матросской, Как ждали отцы их второго фронта.

Степан ШЕВРЯКОВ.

Як тільки травень гляне з-за ріки
Крізь димове мереживо туманів —
Конвалій запах, ніжний і тонкий,
У лісі тихо бродить на світанні.
І поринаєш в чари запаши,
Блукаючи стежками росиними.
І лються недоспівані пісні,
І стеляться нові, незнані рими.
Печалі забуваються й жалі,
І серце б'ється в веснянім прибої,
І руки хочуть праці на землі —
Найбільшої величності земної.
с. Побузьке,
Голованівського району.

Вячеслав СОКУРЕНКО.

МОНОЛОГ ХЛІБОРОБА

Коріння моє в глибинах,
Земних ще із діда-прадіда.
Я звівся над степом стихлим,
Чолом поміж ясних зір.
В ногах моїх жито стигле
Голубить тривожно-радісну,
Урочисто-ніжну пісню
Про щастя і вічний мир.
І я ту священну пісню
Візьму, як тремтливу райдугу,
Візьму, як завітну мрію,
Між теплих своїх долонь
І вихлюпну, щоб розвіяв
Ті понад сиву Ладогу,
Над Африку і над Штати

Вітрець з-понад оболонь.
Нехай її негри слухають,
Тривожаться нею білі.
І тихне гарматний стогін,
Німіє ракетодром.
Барвіняться хай дороги,
Тепліють серця зчерствілі,
Планета, віками зранена,
Заврунеться добром.
м. Мала Виска.

БАЖАННЯ прослідкувати за життям спектаклю музично-драматичного театру імені Кропивницького викликала одна важлива, на мій погляд, подія. В кінці минулого року в артистів мало відбутися велике свято: в трьохсотий раз грався спектакль Ольги Кобилянської «У неділю рано зілля копала». І хоч торжество не відбулося — сам факт заслуговує на увагу.

«Циганка Аза» та «Сорочинський ярмарок» М. Старицького, «Украдене щастя» І. Франка, «Шануй батька свого» В. Лавренюка — теж не сходять зі сцени. І головна причина — в небезсипних режисерських пошуках, акторських знахідках, психологічній заостреності вистав.

Та чи можна говорити так про весь репертуар кропивничан? Гадаю, що ні.

На мій погляд, творчий колектив ще не відповідає на запитання: що театр хоче сказати: своєму глядачеві, чому хоче навчати його, з чим бореться, що шукає. У репертуарі мирно вживаються такі спектаклі як «Цвіркун» Т. Кожушника і «Мартин Боруля» І. Карпенка-Карого, «Така любов» П. Когоута і «Правда» О. Корнійчука, «Звичайна людина» В. Нушіча і «Вкрати консула» Г. Мдівані. Що це — випадковість чи умисність? Думаю — ні перше, ні друге, а звичайна безцінність.

Якщо театр прагне бути дійсно першовим стрільцем ідеологічного фронту, то в нього має бути лише один шлях. Він виявляється творчим дерзанням, пошуком свого обличчя, пристрасного слова, неповторною індивідуальністю. Лише вирішивши це завдання, театр зможе продовжити «довголіття» спектаклів, їх вплив на глядача.

На підтвердження цього хочеться поговорити й про таке. За останній період поставлено «Правду» О. Корнійчука, «Така любов» П. Когоута, «Правда і кривда» М. Стельмаха інші. Подивимося, як склалися їх сценічна доля. Забівши наперед, скажемо прямо: про деякі роботи чулися гарні думки, співалися дифирамби після прем'єр. А насправді... Виставу «Тополько моя в червоній

ТЕАТР

недостатньою вигодою і безпринципністю, за потугами видання у світ сирого матеріалу. Тут немає глибокого творчого аналізу, діють заско-рулі лозунги: «рятує честь мундира», «о, ще образиться...», «не хочу псувати відносини».

Я К Д О В Г О ЖИВЕ ВИСТАВА?

хустинці» Ч. Лйтматова здано 17 жовтня 1965 року. На сьогодні цей спектакль пройшов 34 рази. Багато це чи мало, хай скаже друга вистава, яку було пущено на сцену значно пізніше. Йдеться про «Украдене щастя» І. Франка. Його переглянув глядач 89 разів.

А ось інший приклад. «Правду» О. Корнійчука здано 5 листопада минулого року, і на сьогодні вона має 19 виходів на глядача, «Така любов» П. Когоута — 16.

Невтішні факти. Вони свідчать про те, що навіть гарні твори живуть недовго. Де ж тут корінь зла? Не думаю, що буде помилкою, коли наголосу на відсутності в театрі твердої репертуарної політики, на слабку виховну роботу з молодими акторами.

Другий бік нежиттєвості окремих вистав (якщо не більшості) приховано за

Підтвердимо фактами. Досі збереглися в пам'яті здача вистави «Вкрати консула» Г. Мдівані. Це був повний провал в роботі постановочної групи, але художня рада все-таки дала спектаклю путівку в життя. Через кілька виходів на сцену довелось п'єсу згорнути. Щось аналогічне можна сказати і про «Топольку мою в червоній хустинці» Ч. Лйтматова, і про щойно народжені «Сині роси» М. Зарудного, і про... Твори включаються до репертуару, благословляються на... провал.

Погоня за «молодою», надія на «якось витягнемо» — принцип шкідливий, небажаний. Він аж ніяк не сприяє довгому повнокровному життю спектаклю.

П. КОНОЕНКО, студент Київського театрального інституту імені І. Карпенка-Карого.

Спорт ПРИХОДЬТЕ «БОЛІТИ»!

Спортивна біографія Кіровоградського м'ясокомбінату почалася з листопада минулого року. А до того ні в суддівських протоколах, ні в звітах не згадувалися спортивні досягнення комбінатівців. Та й звідки б їм узятись? Було в одному із цехів два комплекти шахів. Після роботи зберуться за шахівницями робітники, зіграють кілька партій і розходяться додому. А колись же, бувало, виступали на змаганнях по плаванню. На підприємстві працює більше п'ятисот чоловік, а спортом (і то від випадку до випадку) займалися лише двадцять.

І раптом про колектив фізкультури м'ясокомбінату заговорили: спортсмени цього підприємства на кількох змаганнях перемогли відомі колективи і впевнено заявили про себе.

Ніхто не сподівався, що в лижних змаганнях на першість ДСТ «Авангард» юнаки і дівчата м'ясокомбінату в командному заліку вийдуть на друге місце. Слюсар шкряного цеху Геннадій Бабаєв і Микола Комісаров виконали тоді нормативи другого спортивного розряду, а електрик Микола Полуднев і секретар комсомольської організації комітету Ліля Півень — третього.

На змаганнях по орієнтуванню на місцевості, які відбувалися в Знамянському лісі, команда м'ясокомбінату прибула з метою завоювати одне з призових місць. Траса складна — ви-

балки і густі хащі на всьому п'ятнадцятикілометровому маршруті. Дано старт. Команда чітко йде маршрутом, нанесеним на карту, за компасом визначаючи вірний напрям. За умовами змагань необхідно швидко розпалити багаття і зігріти два котелки води. Знову — вперед... Судді підводять підсумки: друге місце...

І починалось літочислення цих спортивних досягнень в листопаді минулого року, як прийшов працювати на комбінат інструктором по фізкультурі і спорту Микола Комісаров. «З чого почати?» — думав хлопець. Це питання і привело його в комітет комсомолу.

Перед початком комсомольських зборів можна було почути:

— Знову будуть розмови про спорт, а діла ніякого.

— Немає ж у нас ні форми, ні спортивного знаряддя.

Микола вже знав, що відповіді на це. Перед цим він побував у завкомі профспілки. Там пообіцяли виділити кошти на придбання спортивентаря. Тепер треба було лише запалити молодь.

...Збори постановили ви-

рати раду колективу фізкультури. Та з конкретними кандидатурами не поспішали. Кілька днів Микола Комісаров і комітетчики придбалися до молодих робітників, запрошували взяти участь в цехових змаганнях, давали доручення. І якщо комсомолец виявлявся добрим організатором, брався за справу охоче, — його на комітеті затверджували членом ради колективу фізкультури.

Тепер у Миколи Комісарова є чудові помічники. Машинист компресорного цеху М. Якімаха відповідає за секцію волейбола, майстер цеху Н. Гирич організував легкоатлетичну секцію. Л. Шафіров кожного дня тренує хлопців і дівчат з настільного тенісу.

Запитайте, хто кращий спортсмен на комбінаті і з якого виду спорту, і вам скажуть. Здавалось б, звідки така обізнаність? Справа в тому, що перед кожним змаганням на комбінаті з'являється стіннівка. Вона запрошує шанувальників спорту: «Приходьте «боліти!».

В. ГАНОЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара».

НЕДІЛЯ, 16 квітня. Перша програма. 10.00 — Для школярів. «Будильник», (М). 10.30 — «Гімн міста для всіх», (М). 11.00 — Для дослідників і молодих шолопів. «Дударик», Тележурнал. (К). 11.30 — Англійська мова для мал. Урок 13. (К). 12.10 — Сторінки поезії. (Кишинів). 12.30 — Для школярів. «Шлях до музики», (Ленінград). 13.20 — До 50-річчя Великого Жовтня. Для юнацтва. Наукова олімпіада з суспільних

наук. (М). 14.20 — «Радянська героїчна драма на сцені народного театру», Передача третя. (М). 15.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Друзі легендарного героя», (Львів). 15.30 — «Музичний кіоск», (М). 16.00 — «Сільський клуб», Всесоюзний фестиваль землеробів країни. (М). 17.30 — «ТЕК-67», (К). 18.00 — Концерт духового оркестру. (К). 18.30 — «Телоголовок», (К). 18.50 — «Музичний маяк», (М). 19.00 — «Ленін і робітничий рух в Чехословаччині», (Прага). 19.30 — «Телевізійний клуб кіномандрівників», (М). 20.30 — Теленовінки. (М). 21.00 — «Весняна піркан», (К). 21.20 — «Сильні кіт, скільки зим», Новий художній фільм. (К).

Чемпіонат країни з футболу

Третій тур чемпіонату СРСР з футболу, що відбувся 12 квітня, приніс такі результати:

«Пах'якор» (Ташкент) — «Динамо» (Мінськ) — 1:1. Рахунок відкрив Курилов, після перерви Бекташев зрівняв результат. «Кайрат» (Алма-Ата) — «Зеніт» (Ленінград) — 1:2 (0:0). Голи забив Гусев і Наумов — у «Зеніту» і Квочкін («Кайрат»). Це перша перемога ленінградців у цьому сезоні. «Динамо» (Тбілісі) — ЦСКА (1:0). Гол забив Месхі на 46-й хвилині.

«Зоря» (Луганськ) — «Торпедо» (Москва) — 0:0.

СКА (Ростов-на-Дону) — «Нафтовик» (Баку) — 1:0. Гол на другій хвилині забив Матвеев.

«Динамо» (Київ) — «Спартак» (Москва) — 1:0. Перемогу чемпіонам приніс гол, який після перерви здалеку забив Сабо.

«Динамо» (Москва) — «Чорноморець» (Одеса) — 3:0 (2:0). Голи забивли: Єврюжихін — два і Маслов.

Московське «Динамо» — єдина команда, яка не втратила поки що жодного очка.

«Шахтар» (Донецьк) — «Арат» (Єреван) — 1:0. Гол забив на 82-й хвилині Ананченко. Пилипчук («Шахтар») не реалізував пенальті.

«Торпедо» (Кутаїсі) — «Крила Рад» (Куйбишев) — 0:0.

(ТАРС).

Семеро в десятці

Успішно провів поєдинки на борцівському килимі півсередньоваговик з Комітату Володимир Плис. Він після третього призового місця в республіканських юнацьких змаганнях з класичної боротьби серед сільських спортсменів, що відбулися в Запорізькій області, його земляк середньоваговик Олександр Сиженський — на п'ятому місці.

Шості місця у своїх вагових категоріях зайняли бобринчани Станіслав Пустовий і Анатолій Маркидов з Новоукраїни. Трое новоукраїнців — Микола Лисюк, Віктор Скороход і Федір Мелешко теж увійшли в десятку найсильніших.

Лицарі малої ракетки

Спортсмени всіх дев'ятинадцяти профтехучилищ області взяли участь у змаганнях на першість оброби «Трудових резервів з настільного тенісу».

Добру підготовку продемонстрували представники обласного центру Л. Шевченко, С. Опійник, бобринчани В. Назаренко, В. Ожигів з Новгородки, олександрівці А. Тетянчик та В. Лапшин з Кіровограда.

У командному заліку призерами стали тенісистки з кіровоградського училища № 9, бобринчанки № 1 і четвертого кіровоградського юнаки з училища № 6 (Кіровоград), № 1 (Олександрія) та № 7 (Знамянка).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.